

РЕШЕНИЕ

№ 3054

гр. София, 06.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 07.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **11467** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал.4 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Д. С. П. от [населено място], действащ лично и съгласието на майка си Ж. П. чрез адв. Х. против Заповед за задържане на лице рег. № 3823/18.12.2011г. на полицейски орган при 06 РУП – С..

Жалбоподателят оспорва законосъобразността на задържането като твърди, че на 18.12.2011г. е бил на гости при свой приятел и след 0.00 часа излезли до магазина да си купят храна, когато на 100 метра от болка били задържани от полицейски служители. В жалбата се излагат доводи за нарушения на формата на акта, тъй като не са посочени фактически основания за задържането, които да сочат причинна връзка между извършеното деяние и задържаното лице. Жалбоподателят поддържа, че по делото не са налице каквито и да било данни за това, че е извършил престъпление. Иска отмяна на оспорената заповед.

Ответникът – полицейски орган при 03 РУП – СДВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена на 23.12.2011г. от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт и в преклузивния срок по чл. 149, ал.1 от АПК, считано от датата на връчването му 18.12.2011г., поради което е процесуално

допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

На 18.12.2011г. в 01.40 часа по отношение на Д. С. П. е издадена заповед за задържане на лице за срок от 24 часа рег. № 3823/18.12.2011г. на полицейски орган при 06 РУП – С.. Към заповедта са приложени протокол за личен обиск на лице от 18.12.2011г. и декларация на задържаното лице.

От приложената по делото докладна записка на инсп. Е. от 16.01.2012г. се установява, че на 18.12.2011г. около 01.00 часа е получен сигнал от Д. В. Т. живуща в [населено място], ж.к. Овча купел 1 [жилищен адрес] която заявила, че е видяла три лица да чупят огледалата на управлявания от нея автомобил Форд Фиеста с ДК [рег.номер на МПС] Лицата са забелязани срещу бл. 419 до изоставен автобус.

Към указаното място е изпратен АП 182 и АП 183, който установява три лица, сред които и Д. П.. На място – Д. Т. посочва едно от тези лица /Х./, които по-рано е забелязала да чупят огледала на автомобили. Лицата за задържани в 06 РУП, където след оформяне на документите са настанени в помещенията за малолетни и непълнолетни лица.

От справка, изготвена на 16.01.2012г. от инсп. С. се установява, че лицата, в това число и жалбоподателят са спрени от служителите на АП – 182 в 01.00 часа на 18.12.2011г. до лек автомобил О. Кадет с ДК [рег.номер на МПС] . На мястото са намерени пожарогасител, аварийно чукче и метална тръба. В близост до лицата е установен автобус Н. с ДК СА 9444 ВА. При задържането им е присъствала и г-жа Т., подала сигнала, която е посочила Х. Ц. като едно от лицата, които забелязала да чупят страничните огледала на автомобила й марка „Форд”. По случая е образувано досъдебно производство № ЗМ 3902/11 по описа на 06 РУП, пр.пр. № 52471/11г. на СРП за извършено престъпление по чл. 216, ал.1 от НК. Задържаните лица са предадени на разследващ полицай при 06 РУП – СДВР, като при провеждане на ПСД, Х. Ц. е разпитан като обвиняем, а другите двама - жалбоподателят Д. П. и Д. Д. - като свидетели.

По делото са представени преписи от книга за задържани лица от 18.12.2011г. и препис от Инструкция № Из-1711/15.09.2009г. за оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица в структурите на МВР и реда в тях, както и препис от протокол за разпит от 18.12.2011г. на жалбоподателя в качеството му на свидетел по досъдебно производство № ЗМ 3902/2011г. При разпита Д. твърди, че намереният у него чук е открил в близост до колата заедно с пожарогасителя. Посочва, че нито той, нито Х. са чупили странични огледала на паркирани в близост до блока автомобили.

При така установените факти, съдът приема от правна страна, че оспорената заповед за задържане на лице е издадена от компетентен полицейски орган по смисъла на чл. 53, ал.2 от ЗМВР – инспектор III степен, А. С., изпълняващ длъжността разузнавач, в 01 група Престъпления против личността, на сектор Противодействие на Криминалната полиция към 06 РУП - СДВР според представената по делото кадрова справка и служебна бележка от 06.02.2012г. на началник „Човешки ресурси” при 06 РУП – СДВР. От приложената кадрова справка е видно, че считано 02.09.2011г. издателят на оспорения административен акт е назначен в звено Криминална полиция към 06 РУП – СДВР. Съгласно чл.11, ал.2 от ППЗМВР областната дирекция на МВР за [населено място] се нарича Столична дирекция на вътрешните работи.

При издаването на заповедта е спазена предвидената от закона писмена форма и изискванията за съдържание по чл. 63, ал. 2 от ППЗМВР. Възраженията на

жалбоподателя за липса на фактически и правни основания в оспорения акт са неоснователни. Видно от съдържанието на заповед като фактическо основание е посочено съпричастно към престъпление по чл. 216 от НК, а като правно основание – чл. 63, ал.1, т.1 от ЗМВР.

По силата на цитираната норма полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Съгласно тълкуването, дадено в константната съдебна практика по чл. 63, ал.1, т.1 от ЗМВР, за приложението на нормата не се изисква наличие на категорични и пълни данни за участие на лицето в извършването на престъпление. Достатъчно е да са налице данни, които да позволяват да се направи извод за връзка между задържаното лице и съпричастността му към извършено престъпление. В конкретния случай от представените по делото докладна записка и справка, изготвени от служители на Об РУП – СДВР, преценени във връзка с фактическата обстановка, описана от жалбоподателя при разпита му на 18.12.2011г. се установява, че са налице такива данни – Д. се е намирал на мястото, посочено от лицето, което е забелязало повреждането на колите и е подало сигнала до полицията. На мястото са намерени, пожарогасител, а в джоба му и чук. Бил е в заедно с Х., който е посочен от очевидеца като извършител на деянието. Така посочените фактически данни са достатъчни да обосноват извод за съпричастност на Д. П. към извършено престъпление и наличието на предпоставките по чл. 63, ал.1, т.1 от ЗМВР за неговото задържане.

Предвид всичко изложено следва да се приеме, че атакуваната заповед е законосъобразна, като издадена от компетентен орган, в предписаната от закона форма, без да са допуснати съществени нарушения на административните правила, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателя, респективно, които да са довели до неизяснена фактическа обстановка и в съответствие с материалния закон. Поради това жалбата на Д. П., действащ лично и със съгласието на майка си, следва да се отхвърли като неоснователна.

Доводите в жалбата за нарушение целта на закона са неоснователни. Задържането под стража на основание [чл. 63, ал. 1, т. 1](#) вр. с [чл. 64 от ЗМВР](#) за срок не по-дълъг от 24 часа има характер на принудителна мярка, чиято цел е да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление или да се укрие. В конкретния случай тази цел е постигната при задържането на жалбоподателя.

Останалите твърдения в жалбата за нанасяне на удари, психически и физически тормоз по време на задържането са недоказани. Доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, че задържането е извършено с цел да му се укаже натиск в качеството му на свидетел, също не се подкрепят от наличните по делото доказателства. Следва да се отбележи, че към момента на спирането му за проверка на 18.12.2011г. в 01.00 часа, Д. не е имал качество свидетел по наказателно производство. След изясняване на фактите по случая, спрямо единия от задържаните лица – Х. Ц. е повдигнато обвинение за престъпление по чл.216 от НК, а жалбоподателят е разпитан като свидетел и освободен.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. С. П., действащ лично и съгласието на майка си Ж. П.

против Заповед за задържане на лице рег. № 3823/18.12.2011г. на полицейски орган при 06 РУП – С..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: